

Стачка за амнистия на нашите другари! ... Да живее работническата класа! Всички на митинга към градоския площад!

В залата гъбухват виковете и ръкоплясканията. Работниците спадат от местата си. Захващат денове, съберат табли с вече сортирани листа, тичат тичани.

Х

- Почват, господин околийски управител! Почват вече!... Изпратете редица полиция! - вика по телефона от канцеларията на склада Баташки.

-- Господин Баташки, нима ли да им кажете някояно думи? - подканя го счетоводителят.

- Знам си работата! - отваря му Баташки, като затваря телефона и излиза от стаята.

Х

Дверят на склада се изгълна все повече и повече с работници, които излизат шумно от манипулационните зали.

На стълбите, които водят към канцеларското помещение, се появява Баташки.

- Молбата, - извиква той към работниците.

Работниците го влязат и започват да държат. Виковете им се усилват.

- Ей, мамере! извиква на Баташки един работник.

- Не те е срам! - добавя друг.

- Ренегаат! Приспаде се на господарите, за да станеш майстор, - каже трети.

Баташки гледа обърнат работниците.

Те викат и го ругаят.

В първата редица Спасуна му се закача с вадрун.

* Молбата! Стачка ли е, не ми го кажи! Чунким гонима байда! Зия за нас, гледория за вас! - опитва се да държи реч Баташки.

- Трай, куче! - провиква се Спасуна и се втурва насреща му.

Баташки се ухлихва и побягва нагоре по стълбите.

Х

Работниците от "Инокотина" излизат в гъста маса през железната врата и потеклят към площада.

Х

Сядото правят и работниците от другите фирми.

Редуват се табели, означени по стелите на различните складове: "Бразил Фернандес", "Източни тютюни", "Родопа".

Х